

дихъ и зехъ Цариградъ, и направихъ за царь Бодуина (Балдуинна). Българскіятъ царь проводи посланикъ до него съ едно писмо да го честити на престольтъ му и да му нице пріятелството. Бодуинъ на мѣсто да въспріемне съ радость българскіятъ посланикъ, защото отъ това щѣше да придобіе едно силно царство за пріятель, пріе го твърдѣ грьдѣливо. Той му каза, че българскіятъ царь трѣбуваше самси да доде на Цариградъ и да се поклони на французскіятъ царь, а нѣ да проважда посланикъ; българскіятъ царь, казуваше Бодуинъ, не е зель българското царство отъ гръцитѣ съ правдина. Това постъпуванье на французскіятъ царь направи да не можтъ французитѣ да се задрѣжтъ у Цариградъ и да ниъ надне това царство. Българскіятъ посланикъ се връжъ у Българія и расказа на Асѣня сичко що му е рѣкъ Бодуинъ. Асѣнь като чуваше тѣза рѣчи отъ посланикътъ си не можеше да се побере у кожата си. Той се накани да си отмѣсти за това. Тогази сѣдижъ че писа на Бодуина едно писмо, у което му казува, че нѣму му се стои Българія по-много, отъ колкото се стои на французитѣ Цариградъ. По-надолу му казува още и това: “Азъ пріехъ царската корона отъ ржцѣтъ на главата на христіянството; ты пакъ я пріе отъ такви като тебе! дѣто ще рече, че укоремъето дѣто ми го проваждаше е глупаво, неправедно, и азъ щѣ те накажъ за него!” — Сичките гръцки голѣмци отъ Цариградъ дѣто бѣхъ избѣгжли като го зехъ французитѣ, отидохъ у Българія за да ги запази Асѣнь. И сичкитѣ гръцки градове се придадохъ на Асѣня. Гръцитѣ направихъ зговоръ съ Асѣня да стане той царь у Цариградъ и да стонанисува и българитѣ и гръцитѣ; само да испужи французитѣ. Асѣнь си приготви войската, у която се написахъ и много гръци, и трѣгъхъ да бие дѣто намѣри французи. Бодуинъ и той отъ своя страна отиде да ги по-